

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-089/2015

Priština, 2. avgust 2017. god.

Po postupku:

Žalioca

L. L. J.

protiv

Tuženika

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, kao predsednik veća, Erdogan Haxhibeqiri i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014 (spis predmeta zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA33859) od 27. avgusta 2014. godine, nakon većanja održanog dana 2. avgusta 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Odbija se kao neosnovana žalba L. L. J, izjavljena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014, u delu koji se odnosi na predmet zaveden kod KAI pod brojem KPA33859 od 27. avgusta 2014. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/255/2014, u delu koji se odnosi na predmet zaveden kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA33859 od 27. avgusta 2014. godine.

Činjenično stanje i istorijat postupka:

1. Dana 28. maja 2007. godine, L. L. J. (u daljem tekstu: žalilac) je podnela tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) u ime svog pokojnog oca, S. L, tražeći ponovni posed nad trosobnim stanom u površini od 90 m², koji se nalazi u naselju Farme, selo Gornje Dobrevo, opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: predmetna imovina). Ona navodi da je njen otac imao pravo korišćenja nad jednosobnim stanom, ali da je proširio imovinu na tri sobe putem ličnih investicija. On je posed izgubio u junu mesecu 1999. godine.
2. Zajedno sa tužbom, žalilja je dostavila sledeća dokumenta:
 - Ugovor o korišćenju br. 123 od 7. februara 1988. godine, zaključen između PIK “KOSMET-EXPORT” i S. L,
 - Izvod iz matične knjige rođenih od 26. avgusta 1976. godine, koji dokazuje da je S. L. otac L. L. J,
 - Izvod iz matične knjige umrlih od 16. oktobra 2009. godine, kojim se dokazuje da je S. L. preminuo 11. septembra 2001. godine,
 - Različite odluke kojim se dokazuje da je žalilja naslednik nepokretnosti S. L.
3. Notifikacija tužbe je urađena 30. januara 2008. godine i nađeno je da je imovina uništena, dok parcela na kojoj se imovina nalazila nije uzurpirana.
4. KAI je po službenoj dužnosti pribavio informaciju koja dokazuje da se predmetna imovina vodi na ime PIK “Kosova Export” ili “Kosmet Export” i da je ovo preduzeće predmet privatizacije.
5. KIZK je u svojoj odluci KPCC/D/R/2255/2014 od 27. avgusta 2013. godine odbila tužbu. U stavu 28 grupne odluke se navodi da tužba pada van nadležnosti KIZK zbog toga što tužilac nije pokazao da je imala prava vlasništva nad predmetnom imovinom, jer je to društvena imovina i data je na korišćenje.
6. Odluka je tužiocu dostavljena 28. oktobra 2014. godine. Ona je 25. novembra 2014. godine izjavila žalbu Vrhovnom sudu putem Kosovske agencije za imovinu.

Navodi žalilje

7. Žalilja traži od Vrhovnog suda da preinači odluku KIZK i da joj prizna pravo korišćenja nad stambenom imovinom, jer je dostavila dovoljno dokaza. Ona navodi da je na toj parceli njen otac proširio stambeni prostor svojim ličnim sredstvima i da je nakon njegove smrti ona živela na toj imovini neometano do juna 1999. godine. Stoga, traži od Vrhovnog suda da donese odluku o vraćanju poseda nad predmetnom imovinom. Žalilja ne poriče, i u tužbi navodi, da je njen otac imao pravo korišćenja nad predmetnom imovinom.

Pravno obrazloženje

8. Žalba je prihvatljiva. Izjavljena je u roku od 30 dana shodno članu 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50 koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079.
9. Vrhovni sud Kosova je utvrdio da je ožalbena odluka KIZK doneta na potpunom i ispravno utvrđenom činjeničnom stanju kao i odgovarajućom primenom materijalnog i procesnog prava. Prema tome, **žalba se odbija kao neosnovana.**
10. Što se tiče žalioca, kome je dodeljena parcela i stan na korišćenje na osnovu rešenja o dodeljivanju imovine, Vrhovni sud takođe nalazi da ovo pravo korišćenja nije dato za privatnu imovinu. Na osnovu dokumenata koje je dostavila žalilja, proizilazi da je društveno preduzeće bilo vlasnik nepokretnosti i da je preduzeće podvrgnuto procesu privatizacije. Stambena imovina je uništena do te mere da se ne može koristiti za stanovanje, i nije bilo aktivnosti na predmetnoj parceli.
11. Na osnovu člana 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, KIZK ima nadležnost da rešava sledeće kategorije zahteva povezanih sa sukobom, koji uključuju okolnosti koje su direktno povezane sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine: (a) vlasnička potraživanja u odnosu na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i (b) zahteve koji obuhvataju prava na korišćenje privatne nepokretne imovine, kada podnosilac zahteva trenutno nije u stanju da koristi ta imovinska prava.
12. Zbog toga što se tužba ne tiče privatne nepokretne imovine, KIZK nije imala nadležnosti da odlučuje po ovoj tužbi. Iz ove primenjene odredbe sledi da je žalba žalilje neosnovana i da njenu tužbu treba odbiti.
13. U pogledu vlasništva žalilje nad stambenim prostorom koji je izgrađen vlastitim sredstvima, Vrhovni sud navodi da svaka potencijalna nadoknada štete spada van nadležnosti KIZK.
14. Zbog toga, žalba žalilje se odbija kao neosnovana, a potvrđuje se ožalbena odluka KIZK kao ispravna i zasnovana na zakonu, u skladu sa članom 13.3 (c) Uredbe UNMIK-a 2006/50 koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079.

15. Ova presuda ne potvrđuje nikakvo pravo nad imovinom za potencijalne korisnike niti prejudicira pravo žalioca da tužbu uputi nadležnom sudu, van nadležnosti predviđenim odredbama člana 3.1 Zakona br. 03/L-079.

Pouka o pravnom leku

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna, i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsednik veća

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a